

Dansk Vestindien arbejdsark

1. Hvad ved jeg? (Modul 01)

Dine noter:

2. Slaveri og racisme: Incitament og retfærdiggørelse (Modul 03)

Med udgangspunkt i dagens lektie skal du, med en makker, skrive i de to felter nedenfor (a og b).

Hvad kan du huske, teksten siger om:

- a. Hvad er det overordnede incitament for at slavegøre afrikanere?

Dine noter (10 min):

Samlet set var incitamenterne for at slavegøre afrikanere primært økonomiske, understøttet af racemæssige og ideologiske retfærdiggørelser, og muliggjort af et globalt handelsnetværk.

b. Hvordan blev racisme retfærdiggjort i samtiden? Skriv i alle 3 felter.

Dine noter (10 min)

Lovgivning	Slavekoder og Love: Mange kolonimagter, herunder Danmark, indførte strenge love og koder, som regulerede livet for slaver. Disse love dehumaniserede slaver ved at definere dem som ejendom snarere end mennesker. For eksempel i Dansk Vestindien blev slavekoder indført, der begrænsede slavernes rettigheder og gav slaveejerne næsten total kontrol. Racediskriminerende Lovgivning: Love blev lavet for at sikre, at personer af afrikansk afstamning blev anset som underordnede og havde færre rettigheder end hvide. Dette omfattede love om forbud mod ægteskab mellem racer, restriktioner for bevægelsesfrihed, og kriminelle straffe for oprør eller flugt.
Videnskab	Pseudovidenskab: Videnskabelige teorier og skrifter i 17.- og 18.-tallet forsøgte at bevise, at hvide mennesker var overlegen i forhold til andre racer. Fremtrædende forskere

	brugte målinger af kranier og andre fysiske egenskaber til at argumentere for, at afrikanere var mindre intelligente og mere tilbøjelige til at være underdanige. Eugenik: Senere i det 19. og 20. århundrede blev eugenik en populær pseudovidenskabelig bevægelse, som hævdede, at man kunne forbedre den menneskelige race gennem selektiv avl. Denne bevægelse blev brugt til at retfærdiggøre raceadskillelse og tvangssterilisering af visse grupper.
Religion	Bibelske Retfærdiggørelser: Mange europæere brugte bibelske fortællinger og fortolkninger til at retfærdiggøre slaveri. For eksempel blev historien om Noahs søn ham brugt til at hævde, at afrikanere var dømt til at være tjenere. Mission og Civilisering: Kristne missionærer og teologer hævdede, at det var deres pligt at "civilisere" og kristne de afrikanske slaver. Dette blev set som en måde at redde deres sjæle på, samtidig med at det retfærdiggjorde deres fysiske og sociale undertrykkelse. Religiøse Institutioner: Mange kirker og religiøse institutioner

	støttede direkte eller indirekte slaveri. Nogle præster og teologer ejede selv slaver, og kirken som helhed var ofte tavs eller aktivt medvirkende til at opretholde slaveri.
--	---

3. Modstand og Oprør mod det danske kolonistyre (Modul 06)

Arbejdsark til dagens lektie:

1) s. 62-67 (marronage)

2) s. 69-72 (slaveoprøret på St. Jan)

Arbejd sammen i par.

I skal ikke uddelegere spørgsmålene, men arbejde sammen om hvert spørgsmål (de fleste af spørgsmålene lægger op til en diskussion). I feltet "jeres noter" skal ganske enkelt opridse de tanker, I har vendt i diskussionen.

A	Jeres noter
1. Redegør for de to forskellige kategorier af at løbe maron.	At løbe maron, ofte kendt som "marooning," refererer til praksissen, hvor slaver flygtede fra deres ejere og dannede uafhængige samfund. Dette fænomen fandt sted i mange dele af verden, herunder Dansk Vestindien. Marronage kan opdeles i to hovedkategorier: petit marronage og grand marronage. I Dansk Vestindien fandt begge former for marronage sted, men grand

	marronage var især betydningsfuld. For eksempel dannede flygtede slaver maroonsamfund på Sankt Jan (St. John), hvor de brugte øens bjergrige terræn til at undgå fangst. Petit marronage og grand marronage repræsenterer to forskellige strategier og tidsrammer for slaveflugter. Mens petit marronage ofte var en midlertidig løsning for individuel overlevelse og modstand, var grand marronage en mere permanent og kollektiv bestræbelse på at opnå frihed og uafhængighed. Begge former for marronage viser den vedholdende modstandskraft og søgen efter frihed blandt slaverne.
2. Diskutér, hvilke problemstillinger der har været for det danske styre, når de slavegjorte løb maron.	Når de slavegjorte løb maron, stødte det danske styre i Dansk Vestindien på en række problemstillinger, der udfordrede deres kontrol og økonomiske interesser. Her er en diskussion af de vigtigste problemstillinger: 1. Økonomisk Tab Produktivitet og Arbejdskraft: Tab af Arbejdskraft: Hver gang en slave flygtede, mistede plantageejerne og dermed det danske kolonistyre en betydelig arbejdskraftressource. Slaverne var afgørende for produktionen af sukker, som var en af koloniens primære indtægtskilder.

Øget Arbejdspres: De tilbageværende slaver måtte ofte arbejde hårdere for at kompensere for de flygtede, hvilket kunne føre til lavere produktivitet og flere oprør.

2. Sikkerhedsproblemer

Oprør og Uro:

Inspiration til Oprør: Succesfulde flugter kunne inspirere andre slaver til at forsøge det samme, hvilket øgede risikoen for større oprør og destabilisering.

Maroonsamfund: Maroonsamfund kunne blive centre for organiseret modstand mod kolonimagten, som det skete på Sankt Jan, hvor flygtede slaver dannede fællesskaber, der aktivt bekæmpede kolonistyret.

3. Ressourceforbrug

Omkostninger til Fangst:

Militære og Politiaktioner:

Kolonistyret var ofte nødt til at bruge betydelige ressourcer på at organisere militære og politimæssige operationer for at fange flygtede slaver og nedkæmpe maroonsamfund. Dette omfattede patruljer, belønninger for fangst og vedligeholdelse af fængsler.

Forebyggelse: Der blev også brugt ressourcer på at indføre og håndhæve love og reguleringer designet til at

forhindre flugter og opretholde kontrol.

4. Politiske og Sociale Udfordringer

Mangel på Kontrol:

Erosion af Autoritet: Hver gang en slave formåede at flygte og etablere et maroonsamfund, underminerede det den danske koloniadministrations autoritet og kontrol.

Lokale Alliancer: Maroonsamfund kunne nogle gange indgå alliancer med fjendtlige magter eller andre oprørsgrupper, hvilket skabte yderligere trusler mod den danske koloni.

5. Moralske og Ideologiske Spændinger

Intern Modstand:

Etiske Overvejelser: Selvom slaveriet var udbredt accepteret i kolonimagterne, fandtes der også i Danmark og blandt visse grupper i kolonierne modstandere af slaveriet, som kunne bruge maronage som et argument for at afskaffe eller reformere systemet.

Religiøs Kritik: Nogle religiøse grupper og missionærer i kolonierne kunne også være kritiske overfor slaveriets umenneskelighed, hvilket kunne skabe interne spændinger.

	6. Internationale Forhold Diplomatiske Problemer: Internationale Traktater: Flygtede slaver, der nåede til nærliggende øer under andre kolonimagter, kunne skabe diplomatiske problemer, da disse magter ikke nødvendigvis var forpligtede til at returnere dem. Afskaffelse af Slaveri: Den internationale bevægelse mod slaveri, som voksede i løbet af 1800-tallet, kunne lægge pres på Danmark og andre kolonimagter for at reformere eller afskaffe slaveriet, især hvis maronage blev bredt kendt. Konklusion Flygtning af slaver og dannelse af maroonsamfund udgjorde en betydelig udfordring for det danske styre i Dansk Vestindien. De økonomiske tab, sikkerhedsproblemer, øgede omkostninger, politiske og sociale udfordringer samt moralske og internationale spændinger tvang det danske kolonistyre til konstant at finde nye måder at opretholde kontrol og orden på i kolonierne.
--	---

B.	Jeres noter
----	-------------

Diskutér, hvilket historisk eftermæle de to forklaringer (nedenfor) giver af, hvordan eftertiden opfatter slaveoprøret på St. Jan.	
1) Forklaringen, at slaveoprøret var en konsekvens af naturkatastrofer og Gardelins Slavereglement.	Naturkatastrofer og Gardelins Slavereglement: Naturkatastrofer: I tiden op til oprøret blev øen ramt af en række naturkatastrofer, herunder tørke og orkaner, som ødelagde afgrøder og forværede levevilkårene for slaverne. Dette skabte en desperat situation med mangel på mad og ressourcer. Gardelins Slavereglement: Generalguvernør Philip Gardelin indførte et strengt slavereglement, som yderligere begrænsede slavernes friheder og rettigheder, og øgede straffene for overtrædelser. Dette reglement blev opfattet som brutalt og uretfærdigt. Historisk Eftermæle: Social og Økonomisk Nød: Denne forklaring understreger, hvordan ekstreme ydre omstændigheder som naturkatastrofer og brutal politik kunne skabe en situation, hvor slaverne følte, at oprør var den eneste udvej. Det kan give eftertiden en forståelse af oprøret som en desperat reaktion på ekstreme

	forhold, der gjorde slaverne særligt sårbare og tvunget til at handle. Sympati og Forståelse: Ved at forbinde oprøret med naturkatastrofer og strenge love kan eftertiden have mere sympati for slaverne og forstå deres handlinger som en nødvendig reaktion på uretfærdighed og overlevelsesinstinkt. Kolonial Forvaltning: Denne forklaring kan også kritisere kolonistyrets udygtighed og brutalitet, hvilket giver en negativ vurdering af den danske kolonipolitik og dens menneskelige omkostninger.
2) Forklaringen, at slaveoprøret var uafhængigt af naturkatastrofer og Gardelins Slavereglement.	Uafhængighed af Naturkatastrofer og Slavereglement: Langvarig Modstand: Denne forklaring ser oprøret som en del af en længerevarende kamp for frihed og autonomi, der ikke kun var en reaktion på umiddelbare begivenheder, men et udtryk for en dybt forankret modstand mod slaveri og undertrykkelse. Selvstændig Handling: Oprøret ses som et velorganiseret og bevidst forsøg på at opnå frihed og selvstyre, uanset de specifikke omstændigheder på tidspunktet. Historisk Eftermæle: Heltemod og Modstandskraft: Denne forklaring fremhæver slaverne som

	aktive agenter i deres egen frigørelse. Det understreger deres mod, beslutsomhed og organisatoriske evner, og kan inspirere en stærk respekt for deres handlinger. Politisk og Ideologisk Bevægelse: Ved at se oprøret som en del af en bredere modstand mod slaveri, kan eftertiden anerkende slaverne som deltagere i en større politisk og ideologisk kamp for menneskerettigheder og frihed. Fokus på Agency: Denne forklaring giver slaverne mere agency og viser dem som bevidste aktører, snarere end blot ofre for omstændigheder. Det ændrer dynamikken i hvordan vi ser på slaveriets historie og slaver som individer med egen vilje og mål.
--	--

Sammenfatning

De to forskellige forklaringer giver forskellige historiske eftermæler af slaveoprøret på Sankt Jan.

Forklaringen baseret på naturkatastrofer og Gardelins slavereglement viser oprøret som en reaktion på akutte kriser og brutale love, hvilket kan give eftertiden en forståelse af slaverne som drevet til desperation af umenneskelige forhold. Dette kan føre til en mere sympatisk og kritisk holdning til kolonimagten.

Forklaringen, der ser oprøret som uafhængigt af disse faktorer, præsenterer slaverne som bevidste og handlekraftige modstandere af slaveri, hvilket kan fremhæve deres heltemod og styrke som aktører i deres egen frigørelse. Dette kan inspirere respekt og beundring for deres kamp og bidrage til en stærkere anerkendelse af deres agency og politiske bevidsthed.

Begge forklaringer er vigtige for en fuldstændig forståelse af oprøret, da de fremhæver forskellige aspekter af de komplekse årsager og dynamikker bag en så betydningsfuld historisk begivenhed.

C.	Jeres noter
Diskutér, hvilket historisk eftermæle de to forklaringer (nedenfor) giver af, hvem der deltog i slaveoprøret på St. Jan:	
1) Forklaringen, at oprørerne hovedsageligt var nyankomne, 'bussals', fra en særlig krigerisk stamme	Beskrivelse: Ifølge denne forklaring var oprørerne primært nyankomne slaver, kendt som 'bussals', der kom fra en særlig krigerisk stamme i Afrika. Disse nyankomne havde endnu ikke akklimatiseret sig til slaveriets undertrykkelse og beholdt deres krigeriske traditioner og kampevner. Historisk Eftermæle: Fremmede Krigere: Denne forklaring fremstiller oprørerne som fremmede krigere, der bragte deres egen kulturelle og militære tradition med sig. Det understreger en eksotisk og fremmed dimension ved oprøret, hvor deltagerne var forskellige fra de mere etablerede slaver. Kulturel Modstandskraft: Det giver en forståelse af oprøret som et udtryk for en stærk kulturel modstandskraft og en vedholdenhed i at fastholde deres

	krigeriske arv. Dette kan styrke respekten for de kulturelle og militære traditioner i de afrikanske samfund, hvorfra disse slaver kom. Manglende Integration: Samtidig kan denne forklaring dog også insinuere, at det var de nyankomne slaver, der var de primære initiativtagere til oprøret, hvilket kan minimere betydningen af de mere etablerede slaver og deres bidrag til modstanden.
2) Forklaringen, at oprørerne var erfarne slaver, flere af dem i højere stillinger, f.eks. bombaer.	Beskrivelse: Denne forklaring hævder, at oprørerne var erfarne slaver, mange af dem med højere stillinger som bombaer (overseere) eller andre betroede roller. Disse individer havde en dybere forståelse af plantagesystemet og havde måske også mere at vinde ved at udfordre det. Historisk Eftermæle: Indre Modstand: Ved at fokusere på de erfarne slaver som hovedaktørerne, giver denne forklaring et billede af oprøret som en intern modstand, der udspringer fra slaveriets egen struktur. Det viser, at selv inden for de mest undertrykkende systemer fandt der en vedholdende og organiseret modstand sted. Strategisk og Organiseret: Oprøret kan ses som mere strategisk og

	velorganiseret, hvilket fremhæver de erfarne slavers evne til at planlægge og gennemføre komplekse handlinger mod kolonimagten. Dette kan inspirere respekt for deres taktiske evner og mod. Dagligdagens Helte: Denne forklaring giver også et billede af slaverne som dagligdagens helte, der, trods deres undertrykkelse, fandt måder at modstå og bekæmpe systemet på. Det understreger deres agency og initiativ på trods af de svære forhold, de levede under.
--	---

Sammenfatning

Eftermæle af Nyankomne 'Bussals' Forklaringen:

Fremhæver den kulturelle og militære tradition fra Afrika som en vigtig faktor i oprøret.

Fremstiller oprørerne som krigeriske og uintegrerede i det koloniale slaverisystem.

Kan føre til en opfattelse af oprøret som en ydre impuls, der blev importeret med de nyankomne slaver.

Eftermæle af Erfarne Slaver Forklaringen:

Understreger de etablerede slavers evne til at organisere og lede oprør.

Præsenterer oprøret som en intern og systemkritisk bevægelse.

Fremhæver slavernes strategiske evner og dygtighed i at udnytte deres positioner til at udfordre systemet.

Begge forklaringer tilbyder værdifulde perspektiver på oprøret, men de giver forskellige indsigter i, hvordan vi ser på deltagernes roller og motivationer. Den første forklaring fremhæver en fortsat forbindelse til afrikanske krigertraditioner, mens den anden viser en dybtgående forståelse og modstand indefra selve plantagesystemet. Hvilken forklaring der vægtes mest, kan forme eftertidens opfattelse af slaverne som enten eksotiske krigere eller som strategiske og erfarne modstandere af slaveriet.

5. Modstandshandlinger i Dansk Vestindien (Modul 07)

I par, skriv noter ud fra hver modstandshandling. Hvad kendetegner dem?
Kig ikke i bogen – prøv at gøre det ud fra, hvad du husker!

Modstandshandling:	Dine noter:
Petit marronage	"Petit marronage" er en term, der anvendes inden for slaverihistorie for at beskrive mindre former for slaveflugt eller uautoriserede fravær fra plantagerne. Denne form for flugt adskiller sig fra større og mere organiserede opstande eller langvarige maroon-samfund. Her er nogle af de kendetegn, der typisk er forbundet med "petit marronage": Kortvarig og Sporadisk: "Petit marronage" involverer normalt korte perioder med flugt eller fravær, hvor slaver midlertidigt forlader plantagerne for at undslippe deres arbejdsbyrde eller de barske forhold.

	Individuel eller Mindre Gruppebaseret: Det er ofte en enkelt slave eller en lille gruppe slaver, der beslutter at flygte for kort tid. Dette adskiller sig fra mere organiserede masseudbrud eller kollektive flugter. Målet er At Undslippe eller Genoprette Styrke: Slaver, der deltager i "petit marronage", søger normalt at undslippe disciplinen på plantagerne eller at genvinde en form for personlig autonomi og kontrol over deres liv, selvom det kun er midlertidigt. Forholdene er Mindre Riserende: Mens større oprør ofte involverer åben konfrontation med myndighederne eller plantageejere, er "petit marronage" ofte mere skjult eller mindre risikabelt, selvom det stadig indebærer en overtrædelse af de etablerede regler og normer. Hyppigere Forekommende: Disse mindre former for flugt var mere almindelige i slavetiderne og fandt sted med større frekvens end større og mere dramatiske opstande. De udgjorde en vedvarende udfordring for plantageøkonomien og slavekontrollsystemet.
--	--

	Samlet set repræsenterer "petit marronage" en mere subtil form for modstand og forsøg på autonomi fra slavernes side inden for rammerne af et ekstremt undertrykkende system.
Grand marronage	"Grand marronage" refererer til større og mere organiserede former for slaveflugt, der resulterer i etableringen af maroonsamfund eller maroonkolonier. Disse samfund blev dannet af flygtede slaver, der søgte autonomi og frihed fra det koloniale slaversystem. Her er nogle af de kendetegn, der typisk er forbundet med "grand marronage": Organiseret og Planlagt: "Grand marronage" indebærer normalt en mere omhyggelig planlægning og koordination end mindre former for flugt. Slaverne kan udvikle strategier og alliancer for at sikre deres succesfulde undslipning og overlevelse. Etablering af Maroonsamfund: I modsætning til "petit marronage", hvor flugten ofte er midlertidig, fører "grand marronage" til oprettelsen af permanente eller semi-permanente samfund i utilgængelige og

	afsidesliggende områder, såsom bjerge, skove eller sumpområder. Selvforsynende og Autonome: Maroonsamfundene blev ofte selvforsynende og autonome, idet de dyrkede deres egne afgrøder, udviklede jagt- og færdighedsfærdigheder og etablerede deres egne politiske og sociale strukturer. Konflikt med Kolonimagten: Maroonkolonier var ofte i konflikt med de koloniale myndigheder, da de blev anset for at udgøre en trussel mod det etablerede slaversystem og plantageøkonomien. Dette førte ofte til militære konfrontationer og strafekspeditioner mod maroonfællesskaberne. Symbol på Modstand og Frihed: Maroonsamfundene blev symbolske for slavernes modstand mod undertrykkelse og længsel efter frihed. Deres eksistens udfordrede ideen om slaves underlegenhed og viste, at slaverne var i stand til at organisere sig selv og skabe samfund uden for kolonimagtens kontrol. Samlet set repræsenterer "grand marronage" en dybere form for modstand og ønsket om frihed
--	--

	blandt slaverne, der søgte at skabe egne autonome samfund uden for det koloniale slaversystems rækkevidde. Disse maroonkolonier spillede en vigtig rolle i slaveriets historie og blev et symbol på håb og modstand mod undertrykkelse.
Andre modstandshandlinger	Udover "petit marronage" og "grand marronage" er der flere andre former for modstand og modstandshandlinger, som slaver og undertrykte samfund har udøvet gennem historien. Her er nogle eksempler: Sabotage og Arbejdsnedlæggelse: Slaverne udførte ofte sabotage af plantageudstyr, ødelæggelse af afgrøder eller bevidst langsom arbejde som en form for modstand mod deres herrer. Simuleret Sygdom: Slaverne kunne simulere sygdom eller invaliditet for at undgå hårdt arbejde eller blive sendt til mindre barske arbejdspladser. Kulturel Modstand: Bevarelse af kulturelle traditioner, sprog og religion blev brugt som en form for modstand mod assimilering og undertrykkelse.

	Alliancer og Sammensværgelser: Slaver kunne danne alliancer eller sammensværges sig med andre slaver eller frie personer for at planlægge flugt, opstande eller andre former for modstand. Løgn og Overtrædelse: Slaver kunne bevidst lyve eller bryde reglerne for at underminere autoriteten og kontrol af deres herrer. Rebellerende Litteratur: Nogle slaver skrev og delte litteratur, sange eller fortællinger, der udtrykte deres modstand mod slaveriet og deres længsel efter frihed. Flygtningehjælp: Fri personer eller abolitionistiske grupper kunne give støtte og hjælp til flygtende slaver, enten ved at give dem midlertidig husly eller hjælpe dem med at nå frie områder. Disse former for modstand var afgørende for at opretholde en følelse af værdighed, autonomi og håb blandt slaverne, selv i de mest undertrykkende omstændigheder. De bidrog også til at underminere og udfordre selve fundamentet for slaversystemet.
--	--

Opstanden på St. Jan 1733	Opstanden på St. Jan i 1733 var en slaverebellion mod de danske koloniherrer. Slaverne, der blev undertrykt under barske forhold og strenge regler, gjorde oprør efter års mishandling og forringede levevilkår. De overtog fortet på Coral Bay og spredte hurtigt oprøret over øen. Oprørerne var hovedsageligt nyankomne slaver fra Akan-folket i Vestafrika, der udnyttede deres militære erfaringer til at planlægge og lede oprøret. Efter måneders kampe blev oprøret nedkæmpet af kombinerede danske og franske styrker, hvilket resulterede i dødsfald og henrettelser blandt oprørerne. Oprøret havde langsigtede konsekvenser for kolonimagten, der strammede kontrollen over slaverne yderligere og styrkede militærets tilstedeværelse på øen.
Opstanden på St. Croix 1848	De ufrie afrocaribier fra St. Croix mødtes d.2 juli 1848, om kampen om frihed nu her, og ikke om 12 år. De organiserede i alt hemmelighed et oprør i Frederiksted, der skulle presse styret til at ophæve slaveriet. Den 3. juli 1848 mødtes omkring 5-7 tusind ufrie afrocaribier, og gik mod Frederiksted. Peter von Scholten tog derhen. Og selvom han ikke havde bemyndigelse

	til at gøre det, stillede han sig op og sagde "Now you are free, you are hereby emancipated". Ingen eurocaribiere blev dræbt, men 17 afrocaribiere blev henrettet
Fireburn opstanden på St. Croix 1878	Fireburn-opstanden på St. Croix i 1878 var en voldsomt oprør, ledet af kvinder som Mary Thomas og Queen Mary, der var trætte af de dårlige arbejdsforhold og lav løn på sukkerplantagerne. Oprørerne gik gennem plantagerne og satte ild til sukkermarker og bygninger. Efter flere dages kampe blev oprøret brutalt nedkæmpet af danske styrker. Oprørerne blev henrettet, men deres kamp blev et symbol på modstand mod undertrykkelse i Dansk Vestindien.

Generalguvernør

forbedre både de slavegjorte og de frikulørtes forhold.

I 1827 gav han slaverne ret til at komme direkte til ham med klager.

1830 blev det tilladt for slavegjorte at vidnesbyrd i retten, hvis de var døbt

1834 fik frikulørte næsten samme rettighed som eurocaribiere.

1838 blev det ulovligt at sælge slavegjortes børn uden forældrenes samtykke hvis de var under 10 år.

1839 blev der lavet skoler til de slavegjortes børn

1843 fik de slavegjorte fri både lørdag og søndag.

Ordet slave blev ændret til "ufri"

5. 4 spørgsmål til kapitel 12: Salget af øerne 1917 (Modul 08)

1. Udpeg tre af de vigtigste årsager til salget.

Økonomisk Uholdbarhed: Dansk Vestindien var blevet en økonomisk byrde for Danmark. Efter ophævelsen af slaveriet i 1848 og senere tabet af sukkermonopolet i 1849 faldt øernes økonomi markant. Produktionen af sukker, som tidligere havde været øernes primære indtægtskilde, blev mindre rentabel på grund af konkurrencen fra andre sukkerproducerende områder. Derudover var omkostningerne ved at opretholde kolonistyrer og levevilkårene for de lokale beboere høje, hvilket resulterede i økonomiske tab for Danmark.

Risiko for Sikkerhed: Under 1. verdenskrig var der bekymringer for sikkerheden i Dansk Vestindien, da øerne blev anset for at være sårbare over for angreb fra tyske krigsskibe eller invasion af tyske styrker. Danmark havde ikke tilstrækkelige ressourcer til at beskytte øerne effektivt mod mulige trusler, hvilket skabte en følelse af usikkerhed og bekymring.

Interesse fra USA: USA havde længe vist interesse for at købe Dansk Vestindien på grund af øernes strategiske beliggenhed i Caribien og deres potentielle økonomiske værdi. Øerne kunne tjene som en vigtig flådebase og handelsknudepunkt for USA. Salget af øerne blev også set som en mulighed for at sikre amerikansk kontrol over regionen og forhindre

	eventuelle rivaler i at etablere sig der.
2. Redegør for USA's interesse i at få øerne i sin besiddelse.	Strategisk Beliggenhed: Øerne, især St. Thomas, havde en strategisk beliggenhed i Caribien, der kunne fungere som en vigtig flådebase og handelsknudepunkt for USA. Kontrollen over disse øer ville give USA bedre adgang til og kontrol over handelsruterne i regionen samt mulighed for at forsvare sine interesser i Caribien og Latinamerika. Økonomisk Potentiale: Dansk Vestindien havde stadig økonomisk potentiale på trods af nedgangen i sukkerproduktionen. USA så muligheder i at udvikle og udnytte øernes naturressourcer, turisme og handel for at skabe økonomisk vækst og profit. Sikkerhedsbekymringer: Under 1. verdenskrig var der bekymringer for sikkerheden i Caribien. USA ønskede at forhindre, at øerne faldt i hænderne på tyske styrker eller blev brugt som en base for fjendtlige operationer mod USA eller dets allierede i regionen. Samlet set så USA's interesse i at erhverve Dansk Vestindien som en mulighed for at styrke sin position som en regional magt i Caribien, sikre sine strategiske interesser og udnytte øernes økonomiske potentiale.

3. Øernes dårlige økonomi er traditionelt blevet forklaret med, at kolonistyret var for slapt. Hvad siger denne holdning om datidens syn på kolonialisme?

Den traditionelle forklaring om, at øernes dårlige økonomi skyldtes et "slapt" kolonistyret, afspejler datidens syn på kolonialisme som en form for paternalistisk eller civilisatorisk mission. Ifølge denne opfattelse mente kolonimagterne, at de havde en forpligtelse til at styre og "civilisere" de koloniserede områder til deres eget bedste.

Denne holdning indikerede en forestilling om, at den hvide, vestlige civilisation var overlegen og havde ret til at kontrollere og styre andre samfund, som blev betragtet som mindre udviklede eller "primitive". Derfor blev eventuelle problemer eller fejl i kolonitiden ofte tilskrevet utilstrækkelig styring eller administrativ svaghed fra kolonistyrets side, snarere end at anerkende de mere fundamentale strukturelle problemer, der var forbundet med selve kolonialismen.

Denne opfattelse afspejler også en tendens til at ignorere eller bagatellisere de negative konsekvenser af kolonialisme, herunder udbytning af naturressourcer, undertrykkelse af lokalbefolkningen og ulighed i fordelingen af ressourcer og magt. I stedet blev det fremhævet, at kolonistyret havde til hensigt at bringe udvikling, fremskridt og civilisation til de koloniserede områder, og eventuelle fejl blev betragtet som afvigelser fra

	denne idealiserede vision. Samlet set siger denne holdning om datidens syn på kolonialisme, at der var en udbredt overbevisning om, at kolonimagterne havde en moralsk ret og et civilisatorisk formål i at kontrollere kolonierne, selvom virkeligheden var langt mere kompleks og ofte involverede udnyttelse og undertrykkelse af de koloniserede samfund.
4. Kan øernes dårlige økonomi forklares på andre måder end et slapt kolonistyre?	Ja, øernes dårlige økonomi kan forklares på flere andre måder ud over et "slapt" kolonistyre. Her er nogle alternative faktorer, der kan have bidraget til øernes økonomiske nedgang: Strukturelle Udfordringer: Øerne led under strukturelle udfordringer, der var dybt indlejret i den økonomiske og sociale struktur, der blev etableret under kolonialismen. Dette inkluderede det tidligere slaversystems arv, som havde efterladt en økonomi, der var afhængig af sukkerproduktionen og baseret på udnyttelse af tvangsarbejde. Efter afskaffelsen af slaveriet og tabet af sukkermonopolet i midten af 1800-tallet kæmpede øerne for at tilpasse sig og finde alternative indtægtskilder. Udviklingen af Globale Markeder: Ændringer i verdensøkonomien, herunder faldende sukkerpriser og øget

konkurrence fra andre sukkerproducerende regioner som Brasilien og Cuba, påvirkede øernes økonomiske situation negativt. Øernes økonomiske model var ikke længere levedygtig i det skiftende globale handelsmiljø.

Mangel på Investeringer: Mangel på investeringer i infrastruktur, landbrug og industrielle udvikling fra den danske regering og private investorer begrænsede øernes evne til at diversificere deres økonomi og modernisere deres produktionsmetoder. Den manglende investering bidrog til øernes økonomiske stagnation.

Social Uro: Perioder med social uro og arbejdsnedlæggelser blandt arbejderne, både frie og tidligere slaver, kunne have forstyrret produktionsprocesserne og skadet øernes økonomi.

Naturkatastrofer: Øerne blev også ramt af naturkatastrofer som orkaner og tørkeperioder, hvilket resulterede i ødelæggelse af afgrøder og infrastruktur samt øget sårbarhed for økonomisk nedgang.

Disse faktorer, blandt andre, spillede sammen og bidrog til den økonomiske nedgang i Dansk Vestindien og var medvirkende årsager til beslutningen om at sælge øerne til USA i 1917.

Et spørgsmål til filmen: Hvornår kom det på skoleskemaet, at vi skulle lære om salget af øerne, i forhold til de danske turister ikke vidste noget om det?

6. Outroskrivning, ved forløbets afslutning (Modul 09)

Hvad ved jeg nu?

Dine noter:

At for nogle mennesker, har det haft en stor betydning at det gik fra, at være dansk styret, til at være under USA. Det er splittet i blandt befolkningen, hvor vidt de er sure på danmark og vil have en undskyldning, eller om de er ligeglade med en undskyldning og er glad for at være under USA.